

Bálványimádás ma?

Pál apostol az athéni férfiaknak a bálványok helyett a számukra még „ismeretlen istenről” beszél. Arról, aki ésszel, lelkiismeretünkön keresztül, szinte „kitapintva” Őt, felismerhető, mint teremtő és gondviselő, aki közel van hozzánk, „benne élünk, mozgunk és vagyunk”, és akinek szeretete Jézusban mutatkozott meg mindnyájunk számára. Ezzel vége a bálványok korának, hogy kézzel faragott, templomokban imádott szobrok előtt mutatnak be áldozatot az emberek.

A kérdés csupán az, hogy valóban nem fenyegethet-e bennünket ma is a bálványimádás kísértése. Sajnos nem kell faragott képmás ahhoz, hogy bálványimádók legyünk. Kálvin János egy helyen így fogalmaz: „az ember szíve bálványgyár!” Azaz minden ember - mivel így teremtett - talál, illetve létrehoz valamit, ami életének célt, jelentést, értelmet ad, ami túlmutat önmagán. Üres szív nincs, ha nem az Úr az istenem, akkor valami vagy valaki más tölti be a helyét. De az is lehetséges, hogy szóban Jézust mondom Uramnak, ellenben életem egy területén vagy egy időszakában, vagy egy szintjén más irányít, mástól várom a megváltást, és ez is lehet a bálványom.

Bálvány lehet bármi és bárki, amitől, vagy akitől azt várom, amit csak Istentől várhatok: feltétel nélküli szeretetet, csodálatos gondviselést, minden értelmet meghaladó békességet, megbocsátást és jó lelkiismeretet, teljes és örök életet. Bálvány lehet nyereséjéte, alkohol vagy gyógyszer, a munkám, a családom, a politikai erők, az egyházi vezetők, de a kényelem, a biztonság, a hatalom, az előmenetel is, és természetesen lehetnek tárgyak és formák, amelyekhez babonás hittel kötődöm. Fentiek közül sok önmagában nem is rossz, de ha abszolúttá válik az életemben, akkor előbb-utóbb tönkretethet.

A bálványok gyakran mélyen megbújnak bennünk, néhány gondolat segíthet a lappangó bálványok felismerésében:

- Figyeljük meg, mi tölti be képzeletünket, miről álmodozunk, ha szabadok vagyunk! Mihez fordulunk képzeletünkben, amikor nehézség fenyeget?
- Mire fordítjuk a pénzünket, az időnket, az energiánkat örömmel és hálával? A válasz megmondja, hogy valójában hol is van a szívünk!
- Hogyan reagálunk, amikor valami kútba esik, amiben nagyon reménykedtünk, vagy imádságunk nem talált meghallgatásra? Ha összeomlunk, vagy kétségbe esünk, kiderülhet, hogy kiben vagy miben vártuk életünk megoldását vagy kivirágzását.
- Vizsgáljuk meg vágyainkat: önmagukban nem bálványok, de a szívünk könnyen abszolútizálja azokat. Félelmeink leleplezhetik, hogy mi irányít legbelül.
- Végül bálvány lehet valaminek a megléte, s erre az elvesztésétől való rettegés mutat rá.

A mai evangéliumban Jézus által megígért Lélek segíthet, hogy a szívünkben megbúvó bálványt vagy bálványokat felismerjük és eltávolítsuk, és egyedül a szerető Istennek engedjük át az irányítást életünkben. Ámen.

Csiky Lajcsi, Budapest